

den ydre Indramning af Havnen helt igennem, saaledes som man senere vil have det, det koster omtrent lige meget, hvorimod den interimistiske Dækmole vil koste mange Penge at anbringe og maaske flere at bortfjerne, naar den senere skal væk. Det er af den Slags Ting, som man skulde være praktisk nok til at se, at man ikke har Lov til at gøre. Man har ikke Lov til at træffe Foranstaltninger i Dag, som man i Løbet af kort Tid skal gøre om, og som koste lige saa meget at gøre om, som de nu koste at opføre. Vil man tage Skridtet fuldt ud og indramme hele det Bassin, her er Tale om, paa nogle og tredive Tdr. Land, og efterhaanden bygge Anlægsmoler ud i Bassinet til Anlæg for Fiskerne og efterhaanden uddybe det Areal, der behøves, har man Rammerne og et brugeligt Areal til Fiskerihavn i lang Tid.

Men saa kommer Spørgsmaalet: Er det forsvarligt at lade Fiskerihavnen optage det Areal, som er foreslaaet, saaledes at, naar Fiskerihavnen er anlagt der, saa er Bommen lukket for alle Dage — naar man ikke vil gaa til aldeles fabelagtige Udgifter — for en Trafikhavn mod Vest? Det lader sig jo saa nemlig ikke gøre, undtagen man gaar saa langt mod Nord eller langs Kysten, at det bliver ganske urimeligt. Derfor maa Lovgivningsmagten og da ganske særligt den højtærede Minister og det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, tage alle Momenter under den alvorligste Overvejelse, inden de tage deres Beslutning. Det maa naturligvis erkendes, at det kan jo lade sig gøre at have Trafikhavnen vendende mod Øst, det er jo brugeligt, men jeg nærer den Overbevisning, at der ikke vil gaa lang Tid, inden de allerfleste, som skulle benytte Havnen, d. v. s. Købmænd og Skibsførere, ville sige: Ja, havde vi dog aldrig faaet den udvidet paa den Maade, som her er sket. Navnlig er jeg ganske enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), naar han i ret stærke Udtryk fordømte eller forkastede den sidste Udvej til Udvidelse, nemlig at benytte den ydre Mole som Kajplads. Det er en Ordning, der er saa kunstig og forkrøblet i det hele, at neppe nogen for Alvor vil gaa ind paa at tage den med i Beregningerne som Fremtidsmulighed. Jeg er imod Projektet om Udvidelsen mod Øst, saaledes som det foreligger. Jeg tør ikke tilkende mig nogen som helst Forstaaelse af, hvad Skibsfarten forlanger eller er bedst tjent med, men jeg kan dog se, at den saakaldte Østhavn, som nu skulde bibeholdes, er højst uheldig, og Benyttelsen af den vil

altid være højst besværlig; men det er ikke Hovedsagen for mig.

Hovedsagen ved hele det Arrangement, som foreligger i Aar, er det umulige System af Jernbanespor, som ligger forkrøblet omkring paa alle mulige Leder og Kanter for at komme til Bolværkerne. Jeg indrømmer naturligvis, at der kan maaske nok — med noget Held i alt Fald — køres paa disse Spor, saaledes som de ere projekterede, men jeg vil dog paa det allerindstændigste fraraade, at man etablerer et Sporsystem, der skal til Dagens Ende, kan man gerne sige, give Adgang til en af vore allervigtigste Havne, paa en saa umulig Maade, som det er projekteret her, med Kurver paa 300 à 350 Fods Radius. Ja, der kan køres paa dem, erkender jeg, med Forsigtighed og noget Held, men det vil i den Grad ødelægge baade det faste og rørlige Materiel, alt, hvad der skal bruges, saa det bliver aldeles utaaaleligt at have dette forkrøblede System, som for mig gør Indtryk af mest at tyde hen paa, at Opgaven har været at se paa, hvor Grænsen laa for det mulige, for overhovedet at benytte det, og saa er man gaaet lige til den alleryderste Grænse. Det kan bruges, det erkender jeg og gentager jeg, men det er i den Grad umuligt i Praksis og set med praktiske Øjne, at det aldrig burde være fremkommet og lagt paa Tingets Bord. Derfor nærer jeg meget stor Betænkelighed navnlig ved den ny Plan for i Aar. Vil man endelig gaa til en Udvidelse mod Øst — og der tør jeg ikke afgøre, hvad der er ret eller ikke, hvad der er heldigt eller ikke heldigt, men naturligvis kunne vi alle se, at den rette Vej vil være mod Vest og vilde alle Dage have været mod Vest, men nu har man Anlægget mod Øst — jeg siger: Vil man endelig gaa til en Udvidelse ad den Vej, saa lad os for al Ting beholde den Plan fra i Fjor; den, her foreligger, er praktisk set ubrugelig. Hvorvel jeg nærer den største Interesse for Esbjerg Havn og dens Udvidelse, vilde jeg ikke kunne stemme for den Udvidelse mod Øst, der nu foreligger; saa maatte jeg stemme Nej, den er mig for slem.

Et andet Spørgsmaal — det har jeg aldrig hørt drøftet, og det kan være, at det er ret naivt at fremsætte det, naar jeg paa Forhaand erkender, at jeg ikke er søfartskyndig — jeg siger, et andet Spørgsmaal er det, om man ikke kunde iværksætte hele Fiskerihavnens Udvidelse paa det Havneomraade og ad den Vej, man nu tænker sig anvendt til Trafikhavnen. Et Spørgsmaal er det, om man ikke for